

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobkyně **Ing. O. B.**, zastoupené JUDr. Alexandrem Királyem, Ph.D., advokátem se sídlem L. Podéště 1883/5, Ostrava-Poruba, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem 28. října 117, Ostrava, ve věci žaloby na nečinnost správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se **odmítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni bude po právní moci tohoto usnesení **vrácen** z účtu Krajského soudu v Ostravě zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 16. 9. 2014 domáhá toho, aby soud uložil žalovanému rozhodnout do tří dnů od právní moci rozsudku ve odvolacím řízení proti rozhodnutí vydaném pod č.j. SMO/142892/14/OFR/Nyt Magistrátem města Ostravy.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) soud žalobu odmítne, jestliže byl návrh podán předčasně.

Podle § 79 s. ř. s. se může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu.

Žalobkyně v žalobě uvedla, že vyčerpala procesní postup k ochraně proti nečinnosti, stanovený správním řádem.

Z vyjádření žalovaného a z předložené spisové dokumentace bylo zjištěno, že prvostupňové rozhodnutí (platební výměr) bylo vydáno dne 14. 4. 2014. Proti němu podala žalobkyně dne 23. 5. 2014 odvolání elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu, které doplnila písemným podáním ze dne 28. 5. 2014. Prvostupňový orgán vydal dne 30. 7. 2014 výzvu k odstranění vad odvolání, na níž žalobkyně reagovala podáním ze dne 12. 8. 2014. Následujícího dne podala u žalovaného žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti prvostupňového orgánu. Žalovaný přípisem ze dne 8. 9. 2014 podnět odložil s tím, že sice u prvostupňového orgánu došlo k průtahům mezi podáním odvolání a vyhotovením výzvy k odstranění vad odvolání, avšak tyto průtahy již pominuly. Věc byla žalovanému předložena k rozhodnutí o odvolání dne 3. 10. 2014.

Jak plyne z ustanovení § 79 s. ř. s., soudní ochrana proti nečinnosti správního orgánu je konstruována na zásadě subsidiarity ochrany veřejných subjektivních práv ve správním soudnictví oproti ochraně, která je těmto právům poskytována v rámci veřejné správy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Ans1/2007-100 ze dne 18. 10. 2007, publ. pod č. 1683/2008). Tato zásada subsidiarity se v platné právní úpravě odráží jak v tom, že žaloba na nečinnost je připuštěna jen ve dvou nejzávažnějších případech nečinnosti (nevydání rozhodnutí ve věci samé a nevydání osvědčení), tak i v podmínce bezvysledného vyčerpání prostředků k ochraně proti nečinnosti, stanovených předpisy správního práva. Prostředek, který procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, proto musí být uplatněn 1) proti žalovanému a 2) ve vztahu k nevydání rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. V jednom řízení může nastat více nečinností vícera správních orgánů, a nepostačí procesní obrana proti kterékoliv z těchto nečinností, aby bylo možno mít za splněnou podmínku stanovenou v § 73 odst. 1 věť první s. ř. s.

V daném případě byl ve správním řízení uplatněn prostředek proti nečinnosti podle správního řádu ve vztahu k jiné nečinnosti, než je nevydání rozhodnutí ve věci samé, a u jiného orgánu než je žalovaný. Ze spisu, ani z tvrzení žalobkyně nevyplývá, že by žalobkyně uplatnila prostředek proti nečinnosti samotného žalovaného spočívající v nevydání rozhodnutí ve věci samé. Proto soud uzavřel, že podmínka bezvysledného vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, nebyla splněna.

Z uvedených důvodů podepsaný soud žalobu jako předčasnou odmítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

S ohledem na odmítnutí žaloby soud rozhodl též o vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobkyni (§ 10 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 15. ledna 2015

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu